

Mustrarea

Ai nevoie de mustrare,
Dacă vrei să o primești.
Dacă vrei s-ajungi în ceruri
Trebuie să te smerești.
Dacă vei purta țepușul
Îți va fi cu mult mai greu.
Soră, frate, pleacă-ți fruntea
Când vorbește Dumnezeu.

Cor:

Doamne nu lăsa împotrivirea
În a noastră chipuri de pământ.
(:Să primim îndemnul și mustrarea
Care ni le dă al Tău Cuvânt:)

Dacă nu primești îndemnul
Și mustrarea, ești greșit.
Căci mustrarea-i untdelemnul
Pentru omul pocăit.
Dar cel mândru, cu disprețul
Va răspunde când îi spui,
Când îi spui de umilința
Și de Calea Domnului.

Doamne, nu lăsa păcatul
Să ne pună la pământ.
De la Tine vine sfatul
Care este bun și sfânt.
Înțeleptul ia aminte
Când ne spui, când ne vorbești.
Pe acel ce se înalță
Tu ai zis că îl smerești.

Nu lăsa iubite frate
Și tu soră în Christos,
Nu lăsați să mai domnească
Omul mândru, păcătos.
Dacă te simțești jignită
Sau jignit de ce ți-am spus,
Tu privește și ascultă
Sfatul Domnului Isus.

El a prăsit mărirea
Să ne-adune rînd pe rînd.
Pentru noi Dumnezeirea
S-a smerit pe cruce stînd.
S-a rugat pentru vrăjmașii
Care L-au batjocorit.
Pentru toate-acestea Tatăl
Sus în slavă L-a primit.

Amin